

които отстоят на повече от един километър от градовете или селата, сж показани въ забележки от доле под текста.

Манастири. Въ забележки под текста сж показани и всички манастири, които отстоят от градовете или селата на не по-малко от 1 км. Въ самия текст пък на Списъка сж поместени няколко от по-големите манастири, признати съ законодателни актове за отделни общини.

Общ резултатъ. На 31 декемврий 1920 год. въ цялото Царство сж наброени, както се вижда от таблицата на стр. VII и VIII, всичко 5.659 населени мѣста (92 града, 4,214 села и 1,353 махали и колиби). Споредъ предшестващото преброяване, на 31 декемврий 1910 год. е имало 80 града, 3,840 села и 1,098 махали и колиби. Разликата въ повече отъ 12 града, 374 села и 255 махали и колиби се дължи на следните причини:

1. Новозаселени сж: к. Дерекьой и м. м. Лѣсковецъ и Мандра (околия Бургазъ); м. Градсковски колиби (околия Кула) и м. м. Дюзъ-меше и Ходжа-кьой (околия Елена); а сж изселени: м. Ченгеръ (околия Бургазъ) и с. Осеново (околия Пещера).

2. Слѣти сж: м. Маришница отъ община Видима съ едноименната ѝ махала отъ община Острецъ (околия Троянъ) въ една махала подъ същото название, а сж присъединени, тоже вследствие на сливане, м. Кайкж-махла къмъ м. Шахън-ка (околия Ловечъ).

3. Ставатъ села: махалитѣ Бърдо и Кутрахци (околия Самоковъ) и Кнежа (околия Троянъ), а центъра на околия Бѣла-Слатина отъ село става на градъ Бѣла-Слатина.

4. Показани сж въ текста на Списъка като отделни населени мѣста: село Джиздарь-кьой (околия Варна селска), броено по-рано като махала на с. Гевреклеръ; м. м. Рибарци и Гелчина (околия Кюстендилъ), останали въ Царството части отъ преминалите къмъ Сърбия села Рибарци и Груинци; м. Кочагово (околия Пазарджикъ), броена по-рано като съставна частъ (махала) на с. Дебръщица; к. к. Бръзово и Горуньово (околия Тетевене), броени по-рано въ Тетевенската община (въ групата „Други колиби прѣснати по Тетевенския балканъ“); м. м. Иванцовъ-рътъ и Суманитѣ и с. Чифликъ (околия Троянъ), броени до сега: първите две — общо съ м. Маргатина, а последното — въ с. Бѣли-Осъмъ; м. м. Ески-махле и Хаджи-Абдулъ-махлеси (околия Разградъ), първата броена по-рано общо съ село Дурачъ, а втората — съ преминалото къмъ Ромъния с. Омурджа (околия Силистра); м. Богоина (околия Трънъ), останала у насъ частъ отъ с. Петачинци (преминало въ сръбска територия); м. Долна-Невля (околия Цариградъ), останала у насъ частъ отъ с. Долна-Невля (преминало въ сръбска територия); м. Корията (околия Севлиево), броена до сега къмъ м. Еневъ-рътъ; м. м. Али-бей, Кая-башъ, Орта-махле и Узунджата (околия Ески-Джумая), броени по-рано общо като село Турханларъ, и махалитѣ

Ахларъ, Ессе, Джерджи и Карабашъ-махле (околия Шуменъ), броени до сега изобщо подъ име село Сенебиръ.

5. Останали сж вънъ отъ границите на Царството, съгласно Букурешкия и Ньойския мирни договори, преминалите въ ромънска и сръбска територии: с. Коюджукъ (околия Варна селска), с. Коилово (околия Видинъ); с. с. Бракевци, Голѣми-Ясеновецъ, Градсковъ, Злокуя, Мали-Ясеновецъ, Халово, Черномашница и Шипиково (околия Кула); с. с. Атъ и Ова-шерманъ (околия Разградъ); гр. Цариградъ съ 37 села отъ околия Цариградъ, 17 села отъ околия Трънъ и 38 села отъ околия Кюстендилъ, подробно изброени въ забележки на съответното мѣсто въ Списъка; както и 5 града, 385 села и 1 махала отъ бившите околии Балчикъ, Добричъ, Куртъ-бунаръ, Силистра и Тутраканъ; а сж прибавени, съгласно сжщитѣ договори, 17 града, 863 села и 236 махали и колиби отъ новопридобитите земи (16-тѣ нови околии).

Сгради, домакинства и население. Както въ миналото, въ Списъка сж поместени цифрови данни само за общия брой на сградите и на населението.

Къмъ тѣзи два броя, въ настоящия Списъкъ сж прибавени сведения и за броя на домакинствата.

Въ броя на сградите сж смѣтнати само дветѣ категории сгради: 1) сгради служащи само за живѣне и 2) сгради служащи и за живѣне и за други цели*).

Относително броя на населението, въ настоящия Списъкъ е направена една добавка, като къмъ данните за броя на мѣстното (осѣдло) и наличното (присѣтстваще) население сж прибавени, въ специална колона, данни за броя на бѣжанците, емигрантите руси и др. придошли въ страната следъ войните пришелци, които сж били преброени на 31. XII. 1920 год. въ различните мѣста на Царството.

Подъ налично или присѣтстваще население се разбира онова население, което на 31 декемврий 1920 год. къмъ 12 часа презъ нощта е било заварено и преброено въ дадено населено мѣсто. Подъ мѣстно или осѣдло население се разбира само населението, което обикновено живѣе и се числи къмъ дадено населено мѣсто.

гр. София, декемврий 1924 год.

Главенъ директоръ на статистиката:

Кир. Г. Поповъ.

* Къмъ сградите отъ тия две категории спадатъ и колибитѣ (паяти) извънъ населените мѣста (при полските имоти — въ нивята, ливадите и лозята). Обикновено тия колиби сж обитаеми само лѣтно време. Съ тѣхъ главно се обясняватъ случаите, дето, особено въ балканските и лозарските селища, показания брой на сградите е значително по-голямъ отъ съответния такъвъ на домакинствата. Всичките сгради въ публикацията „Резултати отъ преброяването сградите на 31. XII. 1920 год.“ се дължатъ на три категории: 1) сгради служащи само за живѣне; 2) сгради за живѣне, а сжщовременно и за други цели; 3) сгради само за други цели.

Съкращения.

Гр. — градъ; с. — село; м. — махала; к. — колиби.

Знакъ * (звездичка), поставенъ следъ названието на населеното мѣсто, показва, че това населено мѣсто е центъръ на общината.